

Folketingets Retsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
sim@sim.dk
www.sim.dk

Sagsnr.
2016 - 1912

Doknr.
327744

Dato
10-03-2016

Folketingets Retsudvalg har d. 29. februar 2016 stillet følgende spørgsmål nr. 353 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Kofod Poulsen (DF).

Spørgsmål nr. 353:

”Vil ministeren, i forlængelse af besvarelsen af REU alm. del - spørgsmål 125, redegøre for, hvor det præcist fremgår af den magtanvendelsesbekendtgørelse personalet benytter sig af på en sikret institution, at de må benytte sig af magt på baggrund af ”omsorgspligten”, som der står i svar på spørgsmål 125, hvis en ung stikker af, hvor det vurderes, at den unge ikke er til fare for sig selv eller andre, men derimod stikker af grundet den konkrete grund, at de bare ikke ønsker at være på institutionen?”

Svar:

Som anført i besvarelsen af REU alm. del spørgsmål 125 er der på sikrede døgninstitutioner adgang til konstant aflåsning af yderdøre og vinduer. Derfor har unge anbragt på sikrede døgninstitutioner som udgangspunkt ikke mulighed for at forlade institutionen. Aflåsningen er således i sig selv en tilbageholdelse af barnet eller den unge.

Omsorgspligten er ikke nærmere reguleret i de gældende regler om magtanvendelse over for børn og unge anbragt uden for hjemmet. Baggrunden for den aftale, som satspuljepartierne indgik i november 2015 om klare rammer for voksenansvar over for anbragte børn og unge, var netop et ønske om at tydeliggøre de handlemuligheder – og grænserne herfor – som personalet på anbringelsesstederne har over for disse børn og unge.

Hvis der med spørgsmålet henvises til en situation, hvor barnet eller den unge er stukket af fra en sikret døgninstitution, så er der ikke efter de gældende regler hjemmel til, at personalet kan tilbageføre barnet eller den unge ved brug af fysisk magt. Personalet skal i sådanne situationer forsøge at overtale barnet eller den unge til at vende tilbage til institutionen og eventuelt anmode politiet om bistand, hvis dette ikke er muligt.

Som det fremgår af besvarelsen af REU alm. del spørgsmål 125, så er en del af aftalen om klare rammer for voksenansvar også, at der etableres en lovhjemmel til at tilbageføre et anbragt barn eller en ung, der stikker af eller forsøger at stikke af fra et anbringelsessted efter servicelovens § 66, stk. 1, nr. 5 og 6, når det sker som led i omsorgspligten, og hvor barnet eller den unge udviser en adfærd, der medfører risiko for skade på barnet eller den unge selv eller på andre. Aftaleparterne var dog også enige om, at ansatte på institutionerne ikke skal udføre politiopgaver, og det fremgår derfor også af aftalen, at der i vejledning og undervisningsmateriale skal være fokus på, i hvilke situationer tilbageførsel bør anvendes, og hvornår det ikke bør anvendes.

Det lovforslag, som udmønter aftalen, har været i ekstern høring, og jeg forventer, at det kan blive fremsat i Folketinget med udgangen af marts måned.

Med venlig hilsen
Karen Ellemann